

få torde deremot hafva märkt, att denna börda i dubbelt mått trycker dem, som fått sig sina väglotter anvisade å vägar, som genomskära skog-beväxt mark, i ty att den för nära vägen vildt växande skogen förhindrar vägens upptorkning, och hvilken dymedelst tarfvar dubbelt mera grus än de vägar, som genomlöpa öppna trakter; jag får derföre vördsamt föreslå, att till lättnad i väghållningen Riksdagen ville för sin del besluta, att den del af 7 § i 1734 års Gästgifveriordning, som afhandlar detta ämne, måtte få följande förändrade lydelse:

Så skola ock vildt växande träd och buskar på ömse sidor om lands-, härads- och sockenväg borthuggas till tjugu fots bredd från landsvägsdikets yttre kant, på det vägarne så mycket snarare må upptorka.

Om remiss af denna motion till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1869.

Laur. Öhlin.

N:o 138.

Af Herr **L. Öhlin:** *Om upphäfvande af skyldigheten för härader och socknar att underhålla qvarnvägar.*

Då vägar till skattlagda qvarnar och sågar fordom indelades till underhåll af härader eller särskilda socknar, hade detta måhända något skäl för sig, men nu sedan grundränta för qvarnar och sågar blifvit afskaffad genom Kongl. Kungörelsen den 30 December 1863, och enhvar blifvit berättigad att utan föregången anmälan anlägga nya qvarnar och sågar till andras betjenande mot tull, torde intet giltigt skäl förefinnas att fortfarande betunga härader eller socknar med underhåll af dessa vägar, hvilka numera icke kunna betraktas annorlunda än såsom enskildes utfartsvägar,

dels derföre att somliga af dessa qvarnar och sågar äro i och för odlingsföretag raserade och dels derföre att andra, genom utdikningar af vattnet, blifvit så försämrade att de föga eller intet kunna betjena allmänheten med mäld och sågning, och då dertill kommer att från och med 1864 en mängd nya qvarnar och sågar blifvit anlagda, till hvilka egarne sjelfve underhålla väg, får jag vördsamt föreslå att Riksdagen ville för sin del besluta,

att utfärda en kungörelse, hvarigenom den i lag stadgade skyldigheten för härader eller särskilda socknar att underhålla qvarnvägar till all kraft och verkan upphäfves.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1869.

Laur. Öhlin.

N:o 139.

Af Herr **J. Wener:** *Angående ett tillägg i det för Riksbanken gällande reglemente.*

Då, sedan sistlidna riksdag, ytterligare tvänne privatbanker med sedelutgifningsrätt oktrojerats, hvarigenom området af de orter, som hittills rört sig med Riksbankens sedlar, ytterligare inskränkts, torde åtminstone något, om ock ej så mycket, kunna vinnas för Riksbankens sedlars mindre utträngande ur allmänna rörelsen, om enskilde personer vid sina liqvider med Riksbanken egde tillfälle att få begagna sig af privatbanks-sedlar.

Tiden för en sådan tillåtelse, tror jag, vore så mycket lämpligare just nu, då Fullmäktige i Riksbanken medgifvit insättare å såväl upp- och afskrifnings- som deposit-räkning rättighet att direkt genom korrespondens hänvända sig till Banken, och fördelen af denna rättighet troligen är i hög grad illusorisk, så länge de först å sina orter måste till sina li-